

הוא, עליה נאמר (ישעיה מב) אָנִי ה' הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן ותהלתי לפסילים. לא נותן אותה למי שמחלל שבתות וימים טובים, אלא למי שהוא בן המלך ושומר תורה ומצוות ביראת ואהבת רבונו, ולא על מנת לקבל פרס, אלא כבן שהוא מחיב לעשות צווי אביו, שעליו נאמר (שמות כ) כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ. את אביך - זה הקדוש ברוך הוא. ואת אִמְךָ - זו שכינה. ועם כל זה, מי שמחלל נערת המלך, נחשב לו כאלו חלל את המלכה שלו.

ורבותינו, כל השדים אינם שקולים, ולא כל העבדים של השכינה, שכתוב בה (תהלים קג) ומלכותו בכל משלה. יש לה פמה נערות עבריות ושפחות עבריות, ויש לה עבדים ושפחות נכריות, כדי שלא תמצא מלכות אחרת בעולם בזמן שהיא שולטת.

והשפחות הנכריות הללו מצד של סם המנות, נקבה של סמאל. ששפחה היתה למלכה. נקבה וסמאל אל אחר, היה עבד לקדוש ברוך הוא לאחר שעשו עצמם אלהות, והקדוש ברוך הוא עתיד להעבירם מהעולם ולמחות אותם.

ואם תאמרו, אם בני אדם עושים להם אלהות, ולא ברצונם, למה נענשו? אלא כשהיו דור המבול ודור הפלגה יודעים בהם, והיו מקטרגים (מקטרים) להם ומשפתחים להם, ובאותו פח שהיו מקטרגים (מקטרים) להם ומשפתחים להם, היו יורדים אליהם ועושים רצונם, ומדברים עמם באותם צלמים, הרי נעשו אלהות ועבודת פוככים ומזלות. משום זה הקדוש ברוך הוא

ברוך הוא, עֲלֶיהָ אֶתְמַר (ישעיה מב) אָנִי יְיָ הוּא שְׁמִי וְכִבּוּדִי לֹא אֶחָד לֹא אֶתֵּן וּתְהַלְלֵנִי לְפָסִילִים, לֹא יִהְיֶה לָּהּ לְמֵאֵן דְּמַחְלֵל שַׁבָּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, אֲלֵא לְמֵאֵן דְּאִיהוּ בְּרָא דְמִלְכָּא, וְנָטִיר אֹרִייתָא וּפְקוּדֵין, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ דְּמֵאֲרִיָּה, וְלֹא עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרָס, אֲלֵא כְּבֵן דְּאִיהוּ מְחֻיָּב לְמַעַבְד צוּוּיָּיה דְּאָבוּי, דְּעָלִיָּה אֶתְמַר (שמות כ) כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ. אֶת אָבִיךָ דָּא קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאֶת אִמְךָ דָּא שְׁכִינְתָּא. וְעַם כָּל דָּא, מֵאֵן דְּמַחְלֵל נְעֵרָה דְּמִלְכָּא, אֶתְחַשֵּׁיב לִיָּה כְּאֵלוֹ מַחְלֵל מְטָרוּנִיתָא דִּילֵיהָ.

ורבנן, כָּל שְׂדִין לָאוּ אֵינּוּן שְׁקוּלִין, וְלֹא כָּל עֲבָדִין דְּשְׁכִינְתָּא, דְּכֹתִיב בְּהָ, (תהלים קג) וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. אֵית לָהּ פְּמָה נְעֵרוֹת עֲבָרִיּוֹת, וּשְׁפָחוֹת עֲבָרִיּוֹת. וְאֵית לָהּ עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת נְכָרִיּוֹת, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁתַּפַּח מְלֻכוֹתָא אַחֲרָא בְּעֵלְמָא, בְּזַמְנָא דְּאִיהִי שְׁלִטָּא.

ואר"ן שפחות נכריות, מסטרא דסם המנות, נוקבא דסמאל. דשפחה הות למטרוניתא. נוקבא וסמאל אל אחר, עבד הוה ליה לקודשא ברוך הוא, לבתר דעבידו גרמיייהו אלוהות, וקודשא ברוך הוא עתיד לאעבר לון מעלמא, ולממחי לון.

ואי תימרון, אי בני נשא עבדין לון אלהות, ולא ברעותא דלהון, אמאי אתענשו. אלא כד הוה דר המבול ודור הפלגה ידעי בהון, והוה מקטרגין (נ"א מקטריין) לון, וסגדין לון, ובההוא חילא דהוה מקטרגין (נ"א מקטריין) לון, וסגדין לון, הוה נחתי לגבייהו, ועבדי רעותייהו, וממללן בהון באינון צולמין, הא אתעבידו אלוהות ועבודת פוככים ומזלות. בגין דא, קדשא ברוך הוא עתיד לאעברא